

בצורה סמוייה מן העין. יודעני, שאנו מתחבטים בין הכרה ובין מציאות מסויימת, אבל כמדומני תפסחם עמדה רכה לגבי בעל הכנסה גבוהה ועמדה קשה לגבי בעל הכנסה נמוכה ופסרתם את הרכוש ממעמסה ישירה חד-פעמית.

הצעתי, שבעלי הכנסה עד 700 ל"י לשנה

קצתם יהיו פטורים ממש וקצתם ישלמו בשיעור פחות, ובעלי הכנסה מ-1200 ל"י ישלמו מס בשיעור מוגדל, חוץ הגדלת הפרוגרסיה עד 80% לבעלי הכנסה מ-3000 ל"י ומעלה. כמובן הצעתי להסיל מס נוסף, - מט-רכוש חד-פעמי גדול לקרן ייצוב המטבע, ומס קבוע לתוספת ערך הרכוש. אין להתעלם מן העובדה, שבעלי-הון בארץ-ישראל רכשו רכושם בדרך זו על חשבון הכלל, גם על חשבון המלחמה. ודאי הדבר יפגע בחשקעות, אבל יגדיל בעקיפיים יכלתה של המדינה להשקעות מאדה.

אני סבור, שהשיטה שמציע מר גרינבוים

לגבי הקואופרטיבים, מוטעית ביטורה. רבתי עם "אגד" ריב גדול לא פעם אחת. אולם דרך ההגנה היא לא זו, שמציע מר גרינבוים. הדרך היא הגנה על הציבור בפני חשלומים גבוהים בעד נסיעות, אם הם יוצרים רווחים גדולים, והגנה על הדמות הקואופרטיבית, שלא ייהפכו הקואופרטיבים לפסיכודו-קואופרטיבים. סבורני, שהקואופרטיב זוכה וראוי לעידוד מצד השלטון ומצד החברה. הוא מפלס נתיב לחיים תקינים ומסודרים וגם לשלטון מסודר במדינה. מסגרת זו צריכה עידוד וחרחבה, אבל הציבור צריך להגן ולקבל סמכות יחירה לגבי הקואופרטיב, במידה שהוא סוטה מבחינה חברתית, כדי למנוע שימוש לרעה.

כמה הערות עד שנעבור לסיכום. אני

השר א. קפלן:

מצטער, מר גרינבוים לא עיין בחומר.

הוא שאל מפני מה הוגדל המס על הסוגים הבינוניים ואילו לגבי